

Research Article

การเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 ถึงปัจจุบัน
เจียน กวอ, นรชาติ วัง

The Changes in China's Anti-Corruption Policy During 1949 to Present

Jian Guo^{1*}, Norachat Wang²

¹ Aha Teachers University, China

² School of Sinology, Mae Fah Luang University, Chiang Rai, Thailand, email: wangbkk1971@gmail.com

* Corresponding author e-mail: jian.guo@mfu.ac.th

Received: June 26, 2020

Revised: September 16, 2020

Accepted: September 18, 2020

Published: December 25, 2020

บทคัดย่อ

การต่อต้านคอร์รัปชันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลจีนตลอดมา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 ที่จัดการประชุมสมัชชาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 เป็นต้นมา การต่อต้านคอร์รัปชันเป็นความปกติใหม่ของการเมืองจีน บทความวิจัยเรื่องนี้ ได้นำกรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตร มาศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศจีนตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1949 จากการศึกษาพบว่า (1) จากยุคสมัยของเหมาเจ๋อตงถึงสมัยสีจิ้นผิง ระบบย่อยของการกำหนดนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้ค่อย ๆ ก่อรูปเป็นแนวร่วมการกำหนดนโยบายสองแนวร่วมใหญ่ กล่าวคือเป็นระบบของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และระบบของรัฐบาลจีน แต่แนวร่วมหลักในการกำหนดนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนเป็นระบบของพรรคคอมมิวนิสต์จีน (2) เนื่องจากความเชื่อด้านนโยบายหลักของพรรคคอมมิวนิสต์จีนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนจากรูปแบบช่องทางเดียวมาเป็นสองช่องทาง ฉะนั้นตราบใดที่กลไกการมีส่วนร่วมทางสังคมมีความเข้มแข็ง งานต่อต้านคอร์รัปชันของจีน จะพัฒนาต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: นโยบายต่อต้านคอร์รัปชัน, กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตร, พรรคคอมมิวนิสต์จีน, การมีส่วนร่วมทางสังคม

Abstract

Anti-corruption has been an important policy issue in China since the 18th National Congress of the Communist Party of China (CPC) in 2012. Anti-corruption has become a new normal in Chinese politics. This article adopts the Advocacy Coalition Framework (ACF) to study the changes in China's anti-corruption policy since 1949. The study is found that: (1) From the era of Mao Zedong to Xi Jinping China's anti-corruption policy subsystem has gradually formed two advocacy coalitions: the CPC system and the state system, the dominant coalition in making decision is the CPC system; (2) China's anti-corruption system has transformed a single-track into dual-track model because of the change of the CPC's policy core belief. Therefore, as long as there is the strong social participation mechanism, China's anti-corruption will be an effective development.

Keywords: China's anti-corruption policy, the Advocacy Coalition Framework (ACF), the Communist Party of China (CPC), Social participation

ความเป็นมาและความสำคัญ

การคอร์รัปชันที่บิหวจยเรื่องนี้นำมาศึกษา หมายถึง “ความเสื่อมทางการเมือง” ความเสื่อมทางการเมือง คือ อำนาจสาธารณะถูกบิดเบือนไปในทางเสื่อมทรม และมีการลวงละเมิดสิทธิประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้น คำว่า “การคอร์รัปชัน” ที่บิหวจยนี้ กล่าวถึงจึงหมายถึงผู้กุมอำนาจ และผู้ใช้อำนาจของประเทศแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือของกลุ่มตน ฝ่าฝืนกฎหมาย ใช้อำนาจไปในทางมิชอบ ดังนั้นการคอร์รัปชันจึงมีลักษณะพิเศษดังต่อไปนี้ (1) แกนสำคัญของคอร์รัปชัน คือ ผู้กุมอำนาจและใช้อำนาจ (2) จุดประสงค์ของการคอร์รัปชัน คือ แสวงหาผลประโยชน์เพื่อส่วนตนหรือของกลุ่มตน (3) วิธีการและการกระทำของการคอร์รัปชัน คือฝ่าฝืนกฎหมาย ใช้อำนาจทำร้ายแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (4) ผลของการกระทำคอร์รัปชันเป็นการทำให้อำนาจสาธารณะถูกบิดเบือนไปในทางเสื่อม และทำลายสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน (Zhu, 2012) ข้าราชการระดับสูงของจีนที่คอร์รัปชันนั้น ได้บ่อนทำลายผลประโยชน์ของประชาชน และฝ่าฝืนกฎหมาย ถือเป็นการคุกคามรากฐานอำนาจการปกครองประเทศของรัฐบาลแห่งพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 ที่มีการจัดการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 เป็นต้นมา ภายใต้การนำของประธานาธิบดีสีจิ้นผิง รัฐบาลกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีนชุดใหม่ได้เริ่มขบวนการต่อต้านคอร์รัปชันที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเกี่ยวข้องกับบุคคลระดับสูงที่สุด ที่มีสถานการณ์ที่สลับซับซ้อนมากที่สุด และที่มีประสิทธิผลมากที่สุดนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 มีการสถาปนาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นต้นมา และตามรายงานของเว็บไซต์สำนักข่าวซินหวาของจีน จนถึงปี ค.ศ. 2017 มีข้าราชการระดับสูงทั้งของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ของทางฝ่ายการปกครองแห่งชาติจีน และของทางกองทัพปลดแอกประชาชนจีน มีข้าราชการจำนวนกว่า 8,900 คน ถูกปลดออกจากตำแหน่ง (Yang, 2017) ซึ่ง “เสือที่ใหญ่เหนืออื่น” เหล่านี้ ตัวอย่างเช่น นาย Bo Xilai, Zhou Yongkang, Ling Jihua, Xu Caihou, Guo Boxiong และ Su Rong เป็นต้น ล้วนถูกทางการจีนจับกุม รวมเวลาไม่ถึง 4 ปี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับมณฑลที่คอร์รัปชันนั้นถูกจับกุมดำเนินคดี มีจำนวนมากกว่า

จำนวนคนรวมในรอบ 60 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากศูนย์กลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ดำเนินมาตรการ “การตีเสือ”, “ตบแมลงวัน” และ “การล่าจิ้งจอก” ที่คอร์รัปชันในหลายช่องทางหลายมิติจนทำให้ข้าราชการในวงการการเมืองจีนค่อย ๆ เกิดเป็นสถานการณ์ใหม่ กล่าวคือ ข้าราชการทุกคนล้วนไม่กล้าคิดที่จะคอร์รัปชัน อีกต่อไป

ท่ามกลางการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน นักวิชาการบางคนเกิดมีความเป็นห่วงต่อการต่อต้านคอร์รัปชันในยุคสมัยของสีจิ้นผิง พวกเขามีความสงสัยต่อนโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน จะมีความต่อเนื่องต่อไปหรือไม่ Jon S. T. Quan นักวิชาการชาวสิงคโปร์มีความท้อแท้ใจต่อนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีน ซึ่งเขาเห็นว่าระบบนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนยังมี “ข้อบกพร่องเชิงระบบ” (Quah, 2016) ปัญหาระบบการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน บิหวจยเรื่องนี้ที่สำคัญจะอาศัย “กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตร” (Advocacy coalition framework) และมุมมอง “ความเชื่อด้านนโยบาย” และ “กลุ่มพันธมิตรนโยบาย” ทั้งสองมุมมองนี้ มาศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของระบบนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานการกำหนดนโยบาย และแนวโน้มความเป็นระบบในอนาคตข้างหน้าของนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีน

การทบทวนวรรณกรรม

ตั้งแต่ประเทศจีนมีนโยบายการเปิดประเทศและดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1978 เป็นต้นมา การพัฒนาเศรษฐกิจของจีนได้รับผลสำเร็จอย่างใหญ่หลวง และเป็นที่ยึดตามองของชาวโลก แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดการขยายตัวของคอร์รัปชันที่นำความเสื่อมโทรมมาสู่สังคมจีนอย่างร้ายแรง และสภาพเช่นนี้มีแนวโน้มจะลุกลามเป็นวงกว้างต่อไป ปัญหาการคอร์รัปชันกับการต่อต้านคอร์รัปชันจึงได้กลายเป็นประเด็นปัญหาใหญ่ที่ทุกฝ่ายในสังคมจีนจับตามองและเพ่งเล็งอยู่ นักวิชาการทั้งของจีนและต่างประเทศต่างทำการศึกษาเรื่องดังกล่าวอย่างกระตือรือร้น นักวิชาการทั้งหลายได้ศึกษาปัญหาการคอร์รัปชันกับการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนจากหลายวิธีหลายมุมมอง ซึ่งในเวลา 20 ปีมานี้ การศึกษาปัญหาการคอร์รัปชันและการต่อต้าน

คอร์รัปชันของนักวิชาการจีนที่สำคัญจะรวมอยู่ในปัญหา 6 ด้าน กล่าวคือ (1) สภาพการคอร์รัปชัน (2) สาเหตุการคอร์รัปชัน (3) วิธีการต่อต้านคอร์รัปชัน (4) การจำกัดอำนาจและการสร้างสรรคัลไกของระบบรวมถึงศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต (5) การริเริ่มส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของพรรคร่วมรัฐบาล และ (6) ความคิดของผู้นำเกี่ยวกับการคอร์รัปชันและการทำงานต่อต้านคอร์รัปชัน ซึ่งประเด็นปัญหา 6 ด้านดังกล่าว ได้สะท้อนสภาพความเป็นจริงของกระบวนการความก้าวหน้าของการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน (Zhang & Yang, 2013) แต่นักวิชาการของจีนไม่ค่อยให้ความสนใจกับวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงของนโยบายในระยะยาวของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน

ในหลายปีมานี้ นักวิชาการนานาชาติให้ความสนใจศึกษาวิจัย เช่น Liangjiang Li ค.ศ. 2001 วิเคราะห์ระดับการยอมรับและความพึงพอใจของประชาชนจีนที่มีต่อกระบวนการต่อต้านคอร์รัปชัน, Andrew Wedeman ค.ศ. 2005 ศึกษาลักษณะพิเศษของการคอร์รัปชันของจีน, Elizabeth Quade ค.ศ. 2007 วิเคราะห์กลไกของการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน, Jeffery Becker ค.ศ. 2008 วิเคราะห์ระบบการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน, Kilkon Ko ค.ศ. 2012 วิเคราะห์ประสิทธิผลของการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน, Kilkon Ko ค.ศ. 2013 ศึกษาสาเหตุที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันของจีน, Andrew Wedeman ค.ศ. 2013 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการคอร์รัปชันกับปัญหาสังคมทางด้านอื่น ๆ, Mayling Bimey ค.ศ. 2014 ศึกษาสภาพการคอร์รัปชันของจีน, Ting Gong ค.ศ. 2015 ศึกษาวิธีการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน และ Macabe Keliher ค.ศ. 2016 ศึกษาทิศทางการวิวัฒนาการของการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีน การศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นให้ความสำคัญกับสภาพ และลักษณะพิเศษของประเทศจีน และทำการศึกษาปัญหาการคอร์รัปชันจากทางมหภาค แต่ไม่ได้นำทฤษฎีที่เกิดจากประเทศจีนมาศึกษา อีกทั้งข้อมูลที่ใช้ในการประกอบประเด็นของบทวิจัยก็ยังมีประเด็นที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยอยู่ และในวิธีการศึกษาวิจัยนั้น นักวิชาการนานาชาติให้ความสำคัญเฉพาะด้านที่เป็นกรณีศึกษา และการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวเลข (Data analysis) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีเชิงกระบวนการทัศน์ปฏิฐานนิยม (Positive methods) ที่ศึกษาแต่ข้อเท็จจริง ซึ่งบทวิจัยดังกล่าวมีแนวโน้มที่ต้องการเพียงให้เป็นลักษณะ “ความเป็นวิทยาศาสตร์” แต่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมและประเพณีนิยมของจีน บทวิจัยดังกล่าวในส่วนของการรูปแบบการวิจัยจึงยังขาดความสมบูรณ์ที่ควรจะเป็น (Chen & Lu, 2017)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศจีน ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1949 ถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษารูปแบบ บทบาท และหน้าที่ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และรัฐบาลจีนในการกำหนดนโยบายต่อต้านคอร์รัปชัน

ระเบียบวิธีการศึกษา (Research methodology)

บทวิจัยเรื่องนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการศึกษาเอกสารและการวิเคราะห์ทางทฤษฎี ซึ่งการศึกษาเอกสารเป็นการเก็บข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับนโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน รวมทั้งเอกสารข้อมูลจากทางรัฐบาลจีน รายงานการวิจัย วารสารวิชาการและข้อมูลตัวเลขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่วนการวิเคราะห์ทางทฤษฎีจะยึดถือ “กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย” (Advocacy coalition framework) มาศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการของนโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน และ “กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย” ริเริ่มสร้างขึ้นโดย Paul Sabatier และ Hank Jenkins Smith ในทศวรรษ 80 ของศตวรรษที่ 20 โดยมีขอบเขตทฤษฎีใน 3 ด้าน คือ กลุ่มพันธมิตรนโยบาย (Advocacy coalition) การเรียนรู้เชิงนโยบาย (Policy oriented learning) และการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย (Policy change) ซึ่งในทฤษฎีเหล่านี้ล้วนมีสมมติฐานไปในตัวข้อได้เปรียบของ “กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย” อยู่ที่การตอบสนองกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลากับการใช้ระเบียบวิธีเชิงกระบวนการทัศน์ปฏิฐานนิยมในการศึกษาเพื่อการพัฒนา บทวิจัยเรื่องนี้ที่สำคัญได้ใช้ทฤษฎีพันธมิตรนโยบาย (Advocacy coalition) และทฤษฎีความเชื่อ

ด้านนโยบาย (Policy belief) จาก “กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย” มาศึกษาวิเคราะห์ประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงของระบบนโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศไทยตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1949 จนถึงสมัยปัจจุบัน

ผลการศึกษา

นโยบายการต่อต้านการคอร์รัปชันของจีนที่บทวิจัยเรื่องนี้นำกล่าวถึง เป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน และรัฐบาลจีนในการต่อต้านผู้กุมอำนาจ และผู้ใช้อำนาจที่ฝ่าฝืนกฎหมาย มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือผลประโยชน์พิเศษของกลุ่มตนเอง

1. ประวัติศาสตร์การต่อต้านการคอร์รัปชันของจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 จนถึงปัจจุบัน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา ประเทศจีนเป็นประเทศที่สร้างสรรคโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน และปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งระบบการเมืองการปกครองของจีนในปัจจุบัน ก่อตั้งขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาระบบการเมือง หรือเป็นการทำให้ระบบการเมืองนี้มีความสมบูรณ์แบบขึ้นมา ล้วนมีการนำและการผลักดันโดยตรงของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ดังนั้นการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนที่สำคัญจึงนำโดยพรรคการเมือง (Lin, 2010) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันช่วงวิธีการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้ผ่านมา 3 ยุคสมัย คือ

1) ยุคสมัยของเหมาเจ๋อตง การต่อต้านคอร์รัปชันของจีนที่สำคัญใช้วิธีการระดมกำลังของประชาชน

ในฐานะเป็นประธานของพรรคคอมมิวนิสต์จีน เหมาเจ๋อตงเห็นว่า “มีเพียงประชาชนลุกขึ้นมาตรวจตราการทำงานของรัฐบาล รัฐบาลในการทำงานจึงจะไม่กล้ามีการผองคลาย มีเพียงประชาชนทุกคนมีความรับผิดชอบในการตรวจสอบอำนาจรัฐจึงจะสามารถดำรงอยู่ได้ และเจ้าหน้าที่รัฐจึงจะสามารถรอดชีวิตจากอันตรายมาได้” (Jin, 2004) ดังนั้นในช่วงเวลานี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงได้ริเริ่ม (1) ขบวนการต่อต้านคอร์รัปชัน (2) ต่อต้านการสิ้นเปลือง และ (3) ต่อต้านลัทธิเจ้าขุนมูลนาย มีชื่อย่อเรียกว่า “สามต่อต้าน” (Three anti campaign) และต่อมาได้มีการดำเนินการ (1) ต่อต้านการติดสินบน (2) ต่อต้านการหนีภาษี (3) ต่อต้านการยกยอกทรัพย์สินของรัฐ (4) ต่อต้าน

การทำสัญญาปลอมเพื่อหลอกหลวงรัฐ และ (5) ต่อต้านการโจรกรรมข้อมูลข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจของรัฐ ซึ่งมีชื่อย่อเรียกว่า “ขบวนการ 5 ต่อต้าน” (Five anti campaign) และขบวนการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนในช่วงเวลานี้ใช้วิธีการที่เป็นขบวนการประชาชนเป็นหลัก ถ้ามองในภาพรวมแล้วในยุคสมัยของเหมาเจ๋อตง ระบบการต่อต้านคอร์รัปชันล้วนกำหนด และนำพาโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน ยังขาดแคลนส่วนการพัฒนาสร้างสรรคระบบ ขณะเดียวกันก็ยังมีแนวคิดที่เน้นการใช้อำนาจการปกครองของตัวบุคคลมากกว่าที่จะอาศัยระบบ

2) ยุคสมัยเติ้งเสี่ยวผิง และหลังยุคสมัยเติ้งเสี่ยวผิง ระบบการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนเริ่มมีการเน้นหนักการเสริมสร้างระบบให้มีความสมบูรณ์

เติ้งเสี่ยวผิงได้นำเสนอ “ทฤษฎีการต่อต้านการคอร์รัปชันโดยสองมือ” ความหมายของทฤษฎีนี้คือ ด้านหนึ่งให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่ประชาชน อีกด้านหนึ่งให้ความสำคัญกับการควบคุมโดยการบัญญัติกฎหมาย (Deng, 1993) และในช่วงเวลานี้การต่อต้านคอร์รัปชันของจีนจะให้ความสำคัญกับการลงโทษตามกฎหมาย และการเข้าร่วมการต่อต้านคอร์รัปชันของประชาชนจีน โดยเขียนจดหมายเปิดโปงหรือไปให้ข้อมูลการคอร์รัปชันของบุคคลกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปแล้วการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนในช่วงเวลานี้มีความเป็นระบบมากขึ้น และหน่วยงานรัฐที่ทำการตรวจสอบและต่อต้านคอร์รัปชันนั้นก็ค่อย ๆ กลายเป็นระบบตรวจสอบของฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีน ระบบตรวจสอบของฝ่ายบริหารของรัฐบาลจีน และระบบตรวจสอบของสำนักงานอัยการประชาชน ซึ่งเป็นระบบตรวจสอบต่อต้านคอร์รัปชันแบบรางคู่ เพื่อดำเนินงานต่อต้านคอร์รัปชันระบบคู่ขนาน

3) ยุคสมัยสีจิ้นผิง ใช้วิธีการ “การจัดการแบบรวม” ในการต่อต้านคอร์รัปชันของจีน

วิธีการ “การจัดการแบบรวม” ดำเนินการต่อต้านคอร์รัปชันและมีการนำพาภารกิจนี้โดยพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นหลัก ซึ่งได้ก่อตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวินัยของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และคณะกรรมการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รัฐแห่งประเทศไทยขึ้นมา และได้กลายเป็นระบบต่อต้านคอร์รัปชันแบบรวมที่เป็น

รูปแบบรางคู่ และในช่วงเวลานี้ จีนได้ทำการขยายองค์กรสำคัญในการต่อต้านคอร์รัปชัน เสริมสร้างการตรวจตราประชาธิปไตย และใช้ระบบออนไลน์ในการกระตุ้นประชาชนให้กลายเป็นแกน

สำคัญในการต่อต้านคอร์รัปชัน ที่นอกเหนือจากฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีน และฝ่ายรัฐบาลจีน (Liu, 2019)

ตารางที่ 1 การเปลี่ยนแปลงนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 (The changes in China's anti-corruption policy since 1949)

ปี ค.ศ.	ผู้กำหนดนโยบาย	การมีส่วนร่วมของประชาชน	นโยบาย	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1949-1978	เหมาเจ๋อตง	ขบวนการประชาชน	ขบวนการ "สามต่อต้าน" ขบวนการ "ห้าต่อต้าน"	คณะกรรมการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลาง พรรคคอมมิวนิสต์จีน
1978-2012	เติ้งเสี่ยวผิง เจียงเจ๋อหมิน หูจิ่นเทา	เขียนจดหมายเปิดโปงเรื่องคอร์รัปชัน	การลงโทษทางกฎหมาย	1. คณะกรรมการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลาง พรรคคอมมิวนิสต์จีน 2. กระทรวงการกำกับดูแลเจ้าที่รัฐภายใต้ สำนักนายกรัฐมนตรี 3. กองป้องกันคอร์รัปชันภายใต้ สำนักนายกรัฐมนตรี 4. สำนักอัยการประชาชนสูงสุด
2012-ปัจจุบัน	สีจิ้นผิง	ปลุกจิตสำนึกประชาชนเข้าร่วม การต่อต้านคอร์รัปชัน	ดำเนินการปกครอง การบริหารจัดการ	1. คณะกรรมการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลาง พรรคคอมมิวนิสต์จีน 2. คณะกรรมการกำกับดูแลเจ้าที่รัฐแห่งชาติจีน

กล่าวโดยสรุปแล้ว ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา นโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้เปลี่ยนจากการระดมประชาชนเข้าร่วมขบวนการ มาเป็นการเสริมสร้างระบบ และกฎหมายให้สมบูรณ์ ซึ่งได้กลายเป็นระบบตรวจสอบการคอร์รัปชันแบบใหม่ที่เป็นรางคู่ และขณะเดียวกันประชาชนทุกระดับชั้นในสังคมก็มีการเพิ่มจำนวนคนที่เข้าร่วมภารกิจต่อต้านคอร์รัปชัน และภายใต้การนำพาของพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้มีการก่อตั้งองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน และได้กลายเป็นศูนย์การต่อต้านคอร์รัปชันที่มีขึ้นหลายศูนย์ด้วยกันในระบบโครงสร้างการปกครองของจีน

2. แนวร่วมผลักดันนโยบาย ความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบายกับระบบต่อต้านคอร์รัปชันของจีน

แนวร่วมผลักดันนโยบายเป็นฝ่ายที่มีความคล้ายคลึงกันทางความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบาย และใช้วิธีการต่าง ๆ ประสานและปรับปรุงการกระทำของฝ่ายตน จึงมีบทบาท และอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจีน "กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย" ได้นำเสนอระบบความเชื่อ 3 ระดับชั้น ซึ่งในระดับพื้นฐานทั่วไปเป็นความเชื่อหลักที่สำคัญ (Deep core belief) อันหมายถึง ลักษณะมาตรฐานของทัศนคติทางมูลค่า

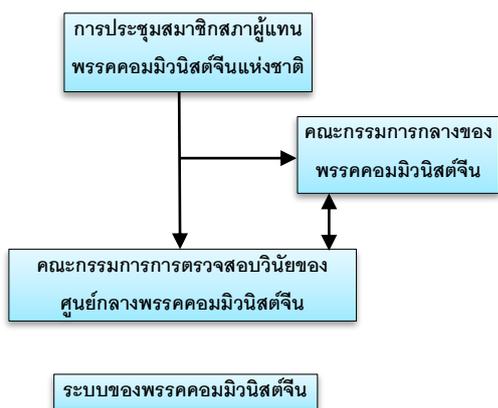
กับภววิทยา (Ontology) และส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบนโยบายย่อย (Policy subsystem) นั่นคือ ความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบาย (Policy core belief) และระดับชั้นที่เป็นรากฐานที่สุดคือ ความเชื่อระดับรอง (Secondary belief) (Smith et al., 2018)

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่สถาปนาขึ้นใหม่ในปี ค.ศ. 1949 เป็นประเทศที่ก่อตั้งขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน และพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นพรรครัฐบาลที่ดำเนินการปกครองบริหารประเทศ และในรัฐธรรมนูญจีนมีข้อบัญญัติไว้ว่า พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีสถานะเป็นผู้นำในขอบเขตทั่วทั้งประเทศ และตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นศูนย์กลางการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจีน เพราะฉะนั้นพรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงเป็นแนวร่วมแกนสำคัญของแนวร่วมผลักดันนโยบายของจีน ซึ่งจากยุคสมัยของเหมาเจ๋อตงจนถึงยุคสมัยของสีจิ้นผิง ความเชื่อแกนสำคัญในการปกครองประเทศของพรรคคอมมิวนิสต์จีนนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือประเทศจีนมีการนำพาโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีนตลอดมา แต่ว่าความเชื่อ

แกนสำคัญด้านนโยบายในการปกครองประเทศนั้นเกิดมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่รวม 3 ครั้งด้วยกัน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบายของยุคสมัยเหมาเจ๋อตุงถือเอาพรรคคอมมิวนิสต์จีนมาแทนที่รัฐบาล

ในยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุงเพื่อต่อต้านลัทธิแบ่งแยกอำนาจและลัทธิท้องถิ่นนิยม พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ทำการส่งเสริมการนำอำนาจทางการเมืองของพรรค ซึ่งในระหว่างนี้ ศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนกำหนดว่า จะก่อตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ทางด้านการเงิน, การเมือง, การต่างประเทศ, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และการศึกษา เป็นต้น เพื่อดำเนินความรับผิดชอบบทบาทของรัฐบาล (Xiao, 2008) และในปี ค.ศ. 1959 ได้ทำการยกเลิกหน่วยงานการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รัฐแห่งชาติ แต่มีการจัดวางระบบการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รัฐไปอยู่ในองค์กรการตรวจสอบวินัยของพรรคคอมมิวนิสต์จีน (Gao & Nong, 2003) และในด้านการต่อต้านคอร์รัปชันนั้น คณะกรรมาธิการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน (CCDI) มีบทบาทแทนที่องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของรัฐบาลจีน เพราะฉะนั้นในยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุงระบบนโยบายย่อยของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนมีเพียงพันธมิตนโยบายหมายถึง ระบบพรรคคอมมิวนิสต์จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็น คณะกรรมาธิการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน

รูปที่ 1 องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันแบบวางเดี่ยวของจีน (The one agency in the single anti-corruption of China)

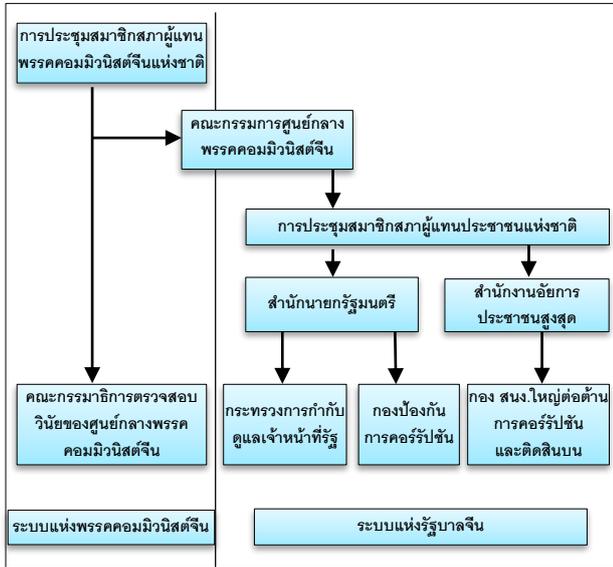
ในยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุง เนื่องด้วยระบบต่อต้านคอร์รัปชันของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ขาดการช่วยเหลือจากระบบการควบคุมดูแลทางด้านการบริหาร จึงขาดแคลนข้อมูลข่าวสาร

การต่อต้านคอร์รัปชันที่มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงได้ริเริ่มขบวนการรวมพลชนที่ปลูกฝังระดมประชาชนขึ้นมาขนานใหญ่ เพื่อผ่านการเปิดโปงและร้องทุกข์ของประชาชนมาดำเนินการโจมตีการคอร์รัปชันถึงแม้ว่าระบบนี้มีพลังบทบาทการสยบที่ทรงพลานุภาพแต่ก็ยิ่งขาดแคลนความเป็นระบบ

2) ความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบายในยุคสมัยของเติ้งเสี่ยวผิง และหลังยุคสมัยเติ้งเสี่ยวผิง การแยกบทบาทภาระหน้าที่ระหว่างฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับฝ่ายรัฐบาลจีนออกจากกัน

ในยุคสมัยการดำเนินนโยบายปฏิรูป และเปิดประเทศซึ่งริเริ่มและกำหนดนโยบายโดยเติ้งเสี่ยวผิงนั้น รูปแบบการปกครองประเทศที่ถือเอาพรรคคอมมิวนิสต์จีน มีบทบาทแทนที่ฝ่ายรัฐบาลจีนของยุคสมัยเหมาเจ๋อตุงนั้นได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง เติ้งเสี่ยวผิงจึงเสนอนโยบายว่า “ในส่วบทบาทหน้าที่ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และรัฐบาลจีนนั้น ต้องมีการแยกออกจากกัน” ซึ่งกิจการงานการบริหารของรัฐบาลจีนคงต้องปฏิบัติดำเนินการโดยฝ่ายรัฐบาล (Zhu, 2019) แต่ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบาย ระบบการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้กลายเป็นระบบของฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่มี คณะกรรมาธิการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นหน่วยงานหลัก และระบบต่อต้านคอร์รัปชันของฝ่ายรัฐบาลจีนที่มีสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานอัยการประชาชนเป็นหน่วยงานหลัก ทั้งระบบต่อต้านคอร์รัปชันของฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีน และทั้งของฝ่ายรัฐบาลจีนมีการแบ่งขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบกัน แต่ก็มีความร่วมมือในการทำงาน แต่พรรคคอมมิวนิสต์จีนยังคงเป็นผู้นำในระบบต่อต้านคอร์รัปชันของทั่วทั้งประเทศจีน เพราะฉะนั้นในยุคสมัยนี้ระบบนโยบายย่อยของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนมีพันธมิตนโยบายหลักสองแนวร่วม กล่าวคือ ระบบต่อต้านคอร์รัปชันของฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์จีน และระบบต่อต้านคอร์รัปชันของฝ่ายรัฐบาลจีน และในระบบของฝ่ายรัฐบาลจีนนั้นได้รวมถึงสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานอัยการประชาชนจีน ซึ่งในจำนวนนี้พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็น

พันธมิตนโยบายในระบบต่อต้านคอร์รัปชันส่วนที่สำคัญของจีน สำหรับสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักอัยการประชาชนของระบบรัฐบาลจีนจะเป็นพันธมิตนโยบายส่วนเสริม

รูปที่ 2 องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน 4 องค์กรหลักภายใต้ระบบรางคู่ของจีน (The four agencies in the dual-track anti-corruption system of China)

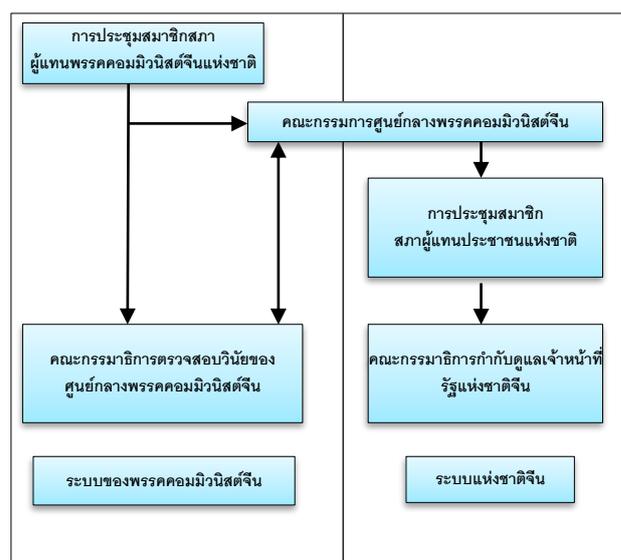
กล่าวโดยสรุปแล้ว จะเห็นได้ว่าในยุคสมัยนี้ ระบบต่อต้านคอร์รัปชันของจีนค่อย ๆ พัฒนาเป็นระบบขึ้นมา และผ่านการร่างบัญญัติกฎหมาย ทำให้มีการกำหนดมาตรฐานของระบบต่อต้านคอร์รัปชัน และได้จัดตั้งองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันหลัก 4 องค์กร แต่เนื่องจาก 4 องค์กรดังกล่าวนี้ เป็นองค์กรทั้งที่อยู่ใต้สังกัดของศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน และทั้งที่เป็นของรัฐบาลจีน องค์กรเหล่านี้จึงมีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน การรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการต่อต้านคอร์รัปชันยังคงตกอยู่ในสภาพที่ยากลำบาก ทั้งนี้จึงทำให้ภารกิจต่อต้านคอร์รัปชันของจีนไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ และเป็นสาเหตุที่ทำให้ประสิทธิภาพของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนในยุคสมัยนี้อยู่ในสภาพตกต่ำ

3) ความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบายของยุคสมัยสีจิ้นผิง พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นผู้นำในทุก ๆ ด้าน

ในช่วงระยะหลังของปี ค.ศ. 1980 และช่วงระยะต้นของปี ค.ศ. 1990 เหตุการณ์สำคัญที่เกิดในสากลโลก และที่เกิดในประเทศจีน ได้มีผลกระทบต่อปฏิรูประบบการเมืองของจีน

“การแบ่งแยกขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับรัฐบาลจีนเป็นหลัก” การปฏิรูประบบการเมืองของจีนจึงค่อย ๆ หันหน้าไปทางปฏิรูประบบการบริหารจัดการซึ่งมีการเน้นหนัก การตัดโครงสร้างองค์กรบริหารให้กะทัดรัด

ในสมัยของสีจิ้นผิง พรรคคอมมิวนิสต์จีนจากมุมมองของการปกครองประเทศมาให้ความสนใจความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับรัฐบาลจีน ซึ่งได้เน้นหนักต้องมีการยับยั้งการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในรอบด้าน และจุดหนักคือส่งเสริมให้พรรคคอมมิวนิสต์จีน และองค์การของประเทศชาติ มีบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาของสังคม มีการประสานงานและยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น (Cui & Gao, 2018) และเนื่องจากความเชื่อแกนสำคัญข้อนี้ จีนได้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รัฐแห่งชาติ (National supervision committee) ขึ้นมาเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบต่อต้านคอร์รัปชันแบบรางคู่ในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งได้ยกรวมคณะกรรมการตรวจสอบวินัยของศูนย์กลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของสำนักนายกรัฐมนตรี และของสำนักงานอัยการสูงสุดประชาชนจีนมาเป็นคณะกรรมการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รัฐแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันที่ก่อตั้งขึ้นมาเพียงองค์กรเดียวในระบบต่อต้านคอร์รัปชันของจีน (Deng, 2018)

รูปที่ 3 องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน 2 องค์กรหลัก ภายใต้ระบบรางคู่ของจีน (The two agencies in the new dual-track anti-corruption system of China)

ตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า จากยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุง จนถึงยุคสมัยของสีจิ้นผิง ระบบนโยบายย่อยของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้พัฒนามาเป็นพันธมิตรนโยบายสองแนวร่วม กล่าวคือ ระบบแห่งพรรคคอมมิวนิสต์จีนและระบบแห่งชาติจีน แต่การกำหนดนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีน หรือกล่าวโดยอีกนัยหนึ่งว่า แนวร่วมผลักดันนโยบายหลัก และโน้มนำของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนเป็นระบบของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และเนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์ระบบ และบวกกับความเชื่อแกนสำคัญด้านนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นรูปแบบของระบบต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้เปลี่ยนจากระบบรางเดี่ยวมาเป็นระบบรางคู่

สรุป และข้อเสนอแนะ

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา นโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้เปลี่ยนจากขบวนการทางการเมืองมาเป็นการปกครองการบริหารจัดการ และกระบวนการขั้นตอนการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจีนก็มีความเป็นระบบมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง และได้วิวัฒนาการมาเป็นระบบต่อต้านคอร์รัปชันรูปแบบรางคู่แบบใหม่ ขณะเดียวกันประชาชนในสังคมจีน ก็มีส่วนร่วมในภารกิจต่อต้านคอร์รัปชันมากยิ่งขึ้น ภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กลายเป็นโครงสร้างการปกครองที่มีหลายศูนย์กลาง จากยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุงจนถึงยุคสมัยของสีจิ้นผิง ระบบนโยบายย่อยของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้ค่อย ๆ กลายเป็นแนวร่วมผลักดันนโยบายสองแนวร่วม กล่าวคือระบบของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และระบบแห่งชาติจีน แต่แนวร่วมผลักดันนโยบายหลักและการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนเป็นระบบของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และเนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์ระบบ ขณะเดียวกันความเชื่อหลักที่สำคัญด้านนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นระบบต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้เปลี่ยนจากระบบรางเดี่ยวมาเป็นระบบรางคู่ กล่าวโดยสรุปแล้วจากยุคสมัยของเหมาเจ๋อตุงจนถึงยุคสมัยของสีจิ้นผิง ระบบนโยบายย่อยของการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้เปลี่ยนจากระบบเดี่ยวของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมาเป็นระบบพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับระบบแห่งชาติจีนร่วมมือกันในการทำงาน ซึ่งเป็นระบบการ

กำหนดนโยบายสองชั้น แต่อย่างไรก็ตามพรรคคอมมิวนิสต์จีนยังคงมีอำนาจชี้ขาดในการกำหนดนโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่านโยบายต่อต้านคอร์รัปชันของจีนออกแบบ และกำหนดโดยผู้นำระดับบน จะมีประสิทธิผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้นำมีความตั้งใจ หรือเจตนารมณ์ที่แน่วแน่หรือไม่ ขณะเดียวกันยังคงต้องอาศัยความเป็นระบบมาแก้ไขปัญหา ซึ่งความเป็นระบบเป็นประสบการณ์ทั่วไปในการต่อต้านคอร์รัปชันของสากลโลก นอกจากนี้แล้วยังต้องการมีระบบการเมืองมาเป็นหลักประกันในการต่อต้านคอร์รัปชันด้วย

Reference

- Becker, J. (2008) Tackling corruption at its sources, *Journal of Chinese Political Sciences*, vol. 13, no. 3, pp. 287-303.
- Birney, M. (2014) Decentralization and veiled corruption under China's rule of mandates, *World Development*, vol. 53, no. 2, pp. 55-67.
- Chen, D., & Lu, Y. (2017) Chinese corruption and anti-corruption in recent years, *Review of Overseas Studies*, vol. 37, no. 5, pp. 66-78.
- Cui, Y., & Gao X. (2018) The theoretical background, historical approach, and new trends in the construction of party-government relations with Chinese characteristics, *Journal of Socialist Theory Guide*, vol. 38, no. 8, pp. 4-12.
- Deng, J. (2018) The national supervision commission: A new anti-corruption model in China, *International Journal of Law, Crime and Justice*, vol. 52, no. 1, pp. 58-73.
- Deng, X. (1993) *Selected works of Deng Xiaoping*, Beijing: People's Publishing House.
- Gao, X., & Nong, H. (2003) *Discussion on the party's leadership style and ruling style*, Nanning: Guangxi People's Publishing House.
- Gong, T. (2015) Managing government integrity under hierarchy: Anti-corruption efforts in local China, *Journal of Contemporary China*, vol. 45, no. 94, pp. 684-700.

- Jin, C. (2004) *The biography of Mao Zedong*, Beijing: Central Literature Publishing House.
- Keliher, M. (2016) Corruption, anticorruption and the transformation of political culture in contemporary China, *The Journal of Asian Studies*, vol. 75, no. 1, pp. 5-18.
- Ko, K. (2012) Structural changes in China corruption, *The China Quarterly*, vol. 211, no. 2, pp. 817-740.
- Ko, K. (2013) Fiscal decentralization: Guilty of aggravating corruption in China, *Journal of Contemporary China*, vol. 22, no. 79, pp. 35-55.
- Li, L. (2001) Support for anti-corruption campaigns in rural China, *Journal of Contemporary China*, vol. 10, no. 29, pp. 573-586.
- Lin, S. (2010) Construction of China's anti-corruption system and its framework, *Journal of Social Science Henan University*, vol. 50, no. 1, pp. 1-3.
- Liu, C. (2019) An optimization analysis of the corruption governance system of China, *Thought Front*, vol. 45, no. 4, pp. 97-103.
- Quade, E. (2007) The logic of anticorruption enforcement campaigns in contemporary China, *Journal of Contemporary China*, vol. 16, no. 50, pp. 65-77.
- Quah, J. (2016) Hunting the corrupt "tigers" and "flies" in China: An evaluation of Xi Jinping's anti-corruption campaign, *Maryland Series in Contemporary Asian Studies*, vol. 1, no. 1, pp. 1-9.
- Smith, J., et al. (2018) *Advocacy coalition framework: An overview of the research program*, 4th edition, London: Routledge.
- Wedeman, A. (2005) Anticorruption campaigns and the intensification of corruption in China, *Journal of Contemporary China*, vol. 75, no. 12, pp. 93-116.
- Wedeman, A. (2013) *Double paradox: Rapid growth and rising corruption in China*, New York: Cornell University Press.
- Xiao, L. (2008) The historical evolution and lessons of the communist party of China's governing method, *Marxism & Reality*, vol. 89, no. 4, pp. 147-154.
- Yang, X. (2017) *Report of 19th CPC National Congress*, Available: http://www.sohu.com/a/198991871_119798 [4 September 2020]
- Zhang, Z., & Yang, H. (2013) The hotspots and their progress trends in the domestic research of corruption and anti-corruption of China, *Academics Research*, vol. 178, no. 4, pp. 66-79.
- Zhu, Q. (2019) Government structure and the relationship between the party and government, *Journal of Philosophy and Social Sciences Jinan University*, vol. 41, no. 7, pp. 30-36.
- Zhu, Y. (2012) *The history practice research on the CPC anti-corruption political system construction—based on the analysis of political ecological environment changes*, Doctoral dissertation, Shanghai Academy of Social Sciences.